

at de fremtræde som en Følge af en Indstilling fra Udvalgets Side; dette ligger aldeles udenfor et Udvalg, der er nedsat under 1ste Behandling. Der er derfor den store Forskjel mellem et Udvalg, nedsat paa sædvanlig Maade, og et Udvalg, nedsat under 1ste Behandling, at dette kun kan give det, som vi allerede have her, og som man synes nu at maatte sige at være blevet saa udtømt, som det vel kan blive, medens man ikke vil kunne give det, som vi egentlig her i høj Grad trænge til efter Alt, hvad der er forhandlet her, nemlig bestemte Forslag i bestemt Skikkelse. Derimod vil paa den anden Side et Udvalg, der er nedsat paa ganske naturlig og sædvanlig Maade, idet man lader Sagen gaa til 2den Behandling og saa nedsetter et Udvalg, kunne behandle begge Dele. Det er i sin Orden, at der da vil kunne fremkomme Spørgsmaal, som her ere fremsatte; de ville komme frem i Skikkelse af helt nye Forslag, saaledes som de fra nogen Side ville kunne ønskes, og de almindelige Grundtanter ville ogsaa komme frem; men derved gives tillige det, hvorpaa det her kommer an. Det er altsaa ganske tydeligt, at det ligefrem er et Tab for selve Forhandlingen, naar der nu nedsettes et Udvalg, som ikke kan være kaldet til netop at fremsætte det, som vi nu skulde have klareret, og derfor kan jeg ikke indse, at dette Udvalg skulde være til noget Gavn, forudsat at der virkelig skulde være nogen Tilhøjelighed tilfæde til at komme overens; thi denne Tilhøjelighed vil paa en ganske anderledes klar og bestemt Maade kunne faae sin Fyldestgjørelse, end der vil frembyde sig Leilighed til i et Udvalg, der er nedsat umiddelbart forud for 2den Behandling.

J. A. Hansen: Det var mig ikke muligt første Gang, da den ærede Minister havde Dødet, at fatte, hvorpaa han støttede sin ganske overordentlig stærke Modstand mod det nu fremkomne Forslag. Hans sidste Foredrag har ladet mig se Grunden dertil, men efter min fulde Overbevisning faae han feil. Hvad er det, der har foranlediget Ministerens stærke Udtalelser i Gaarsmødet? Det er dette, at han ikke vil have denne Lov lagt til Side, uden at der er foregaaet en nærmere Behandling af samme i et Udvalg. Det er netop dette, hvorpaa han rettede al sin Styrke ved Mødet igaar. Nu er her fremkommet et Forslag til at nedfætte et Udvalg, hvor man kan forhandle Sagen med den ærede Minister, og man skulde jo derfor mene, at han netop, da han lagde saa megen Bægt derpaa, strax maatte have kunnet slutte sig til Forslaget, der gaar ud paa at give en saadan Udvalgsforhandling. Men nu siger den ærede Minister, at et Udvalg, der nedsettes paa dette Stadium, kan ikke komme med Forslag, der ville blive Genstand for enkelte Afstemninger, altsaa ikke komme med Forslag, der fremsættes i Lovsform med virkelige Afstemningspunkter, om

hvilke der kan forhandles. Deri tager den ærede Minister imidlertid fuldstændig feil. Den Betænkning, som her maa komme, maa gaa ind paa de forskellige Punkter, den maa slutte sig til Paragraferne, saaledes som de ligge for, eller maa stille Ændringsforslag til Forandring i Paragraferne. Der er slet ingen Forskjel paa Udvalgets Opgave, hvad enten det nedsettes paa dette Punkt, eller det først nedsettes efter 1ste Behandling; det vil ved en anden Behandling af det Materiale, der kommer til at foreligge for Udvalget, gaa til fuldstændig paa samme Maade. Men, hvad er Forskjellen her? Det er, hvad jeg et Par Gange har tilladt mig at antyde, at efter min Opfattelse — det kan være, at jeg tager feil — kunde det Forslag, der kom frem til en anden Lov fra Udvalget, adskille sig saa meget fra det foreliggende Lovforslag, at Formanden maatte betragte det som et nyt Forslag, der maatte undergaa en ny 1ste Behandling. Naar vi tage Sagen paa den Maade, som vi have foreslaaet, kan dette imidlertid ikke indtræde, saa er der en Slutning af 1ste Behandling tilbage, hvor denne Sag kan faae sin 1ste Behandling, om den end adskiller sig nok saa meget fra Regjeringens Udfast, og saa er det, som kunde komme, og som jeg ikke tror, at noget æret Medlem vil benegte vil kunne komme, at gaa til en ny 1ste Behandling med et Forslag, som er nyt, forebygget. Den hele Forskjel her er slet ikke den, som den ærede Minister vil antyde. Han mener, hører jeg, at der ikke fra et saadant Udvalg vil komme — ja jeg veed ikke, hvad han tænker sig, jeg kan ikke tænke mig Andet, end at denne Betænkning fra det foreslaaede Udvalg vil være ganske lig med enhver anden Betænkning fra ethvert andet Udvalg over hvilken som helst Sag. Naar jeg ikke har kunnet tro, at vi kunde komme til en Forening med den ærede Minister uden at gaa ind paa et nyt Grundlag for Loven, har den ærede Minister steds og ogsaa i Dag udtalt sig saaledes, at det synes mig, at han betragter sit Grundlag som et saadant, at man kan faae alle de Forandringer deri, som vi Andre have troet ikke at kunne faae paa dette Grundlag. Lader os da prøve det. Dette Forslag gaar jo netop ud paa at komme til at prøve Grundlaget. Nu have vi et bestemt Forslag liggende for os, lader os da se, om vi have taget feil, lader os se, om vi paa dette Grundlag kunne faae en Lov fornet, saaledes som vi ønske, at den skal være. Viser det sig da, at vi kunne det, har jeg taget feil, viser det sig, at vi ikke kunne det, ja saa kunne vi det ikke, men saa kunne vi fortsætte første Behandling og da gaa videre til anden Behandling. Hvorledes jeg derfor end ser den hele Sag, kan jeg virkelig ikke forstaa, hvorledes den ærede Minister kan stille sig til dette Forslag paa den Maade, som han har gjort. Jeg holdt mig fuldstændig overbevist om, at den ærede Minister vilde sige: vel, jeg synes ikke ganske om det,